

Szerkesztőség:

Posta kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Szakvizsga — mester czim.

A mostani időben igen sokat olvastam, hogy mi mindent követnek el a kisipar érdekében, valamint az ipar fejlesztéseért, a mi erősödni fog nagy mértékben akkor, ha az ipartörvényt megváltoztatják. Ez előtt 30 évvel az volt a jelszó, hogy „az ipart szabadítsuk fel“, mert csak a szabad iparral lehet versenyezni. Nohát az ipart szabadabbá tették, az iparost pedig rabszolgává. Azok, a kik az ipart magukhoz ragadták, a legfőbbben saját önző céljukon kívül semmit sem tekintettek; rontották az ipart és iparost egyaránt. Mert csak ritka esetben keresték fel a jó iparost, mindig csak az ár volt az irányadó, a minőség mellékes. Már pedig csinálhat az iparos jó munkát, ha nincs megfizetve?

A törvény értelmében az iparostól mindenki csak követel; követel az állam, a segéd, a rendelő, de még a család is. Már most a segédre nézve az ipartörvényben meg van állapítva, hogy meddig szabad neki dolgozni, a mesternek pedig, a ki csak félig-meddig tisztességesen akarja magát fenntartani, annak éjjel-nappal kell dolgoznia.

Már most hogy maradjon ideje arra, hogy az iparát fejlessze?

Milyen sokszor kell hallani, hogy a mi iparosaink tudatlanok. Hát ennek ki az oka? Csak az olyan intézkedés, mely lehetővé teszi, hogy iparjogot kapjon mindenki akár tud valamit, akár nem. A törvény nem törődik vele, akárhogy él meg. Már most az olyan iparosok, a kik még segédnek is roszzsak, mivel nem akarnak tanulni, mert a tökéletesedést nem tartják szükségesnek tudván, hogy akár hogyan töltik el segédei idejüket, iparjogot mégis csak kapnak, mert a törvény ezt nekik biztosítja, az ilyen iparosok aztán oda vitték az ipart, a hol ma van. Az ipar tönkretételéről sokat lehetne beszélni, de jobb ezt nem bolygatni.

Mégis van egy megjegyzésem, mivel hallottam, hogy nálunk mindenben a németet utánozzák. Németországban pedig, ha jól olvastam, ez évi szeptemberben lépett életbe a mesteri czim elnyerésére szolgáló szakvizsga. Tehát remélhetem, hogy ez talán nálunk is be fog következni. Mert be kell hogy következzen, hogy az az iparos, aki önálló akar lenni, az szakvizsgát tegyen,

a mivel bizonyítja, hogy mit tanult és hogy a mesteri czimre érdemes-e? A szakvizsga az egyedüli, a mi az ipart az iparossal együtt megmenti a tönkrementéstől. A jó iparos soha sem rontotta a mesterségét, de ha így marad, mindig több munkás munka nélkül lesz, ez pedig az országra jót nem hoz. Ha behozzák a szakvizsgát, akkor nem lesz annyi tudatlan iparos és mindenki már ifju korában igyekezni fog, hogy tanuljon és tudását kibővitse. Hiszen szüksége lesz rá, ha mester akar lenni. Akkor majd a kormány is, a nagy közönség is nagyobb bizalommal lesz a hazai iparhoz, mint eddig, és méltányolni fogják, hogy ha az a munka valamivel drágább lesz is, de a nagyobb árért sokkal jobbat, tehát tartósabb dolgot is kapnak. Ezáltal sokkal több munkás munkát és az állam sokkal több tisztességes adófizetőt kap. És ekkor a tanult ifjak is majd inkább fognak az ipari pályára lépni, ha látják, hogy az ipar terén is meg lehet élni. Ismételve ajánlom tehát hogy ezen a téren is utánozzuk a nagy németet.

TÁROZZA.

A siker.

Sűrű fekete felhőkben gomolyog a gyárké-
 ménny füstje, a ködös hajnali levegő leszorítja a
 közeli külteleki házak közé, miknek tetején szürké-
 kére festi a frissen leesett márcziusi havat, s
 lassan-lassan eloszlik a tájéket uraló ködben.

A gyártelep megelénkül, a munkások csapa-
 tokban sietnek a reggeli szürkületben az épületek-
 be, hol a gőzgép éles sípolása jelzi a munkaidő
 kezdetét.

A művezetők kiadják rendelkezéseiket, a
 munkások elfoglalják helyeiket. A gépeket meg-
 indítják, mik zakatolva kezdik meg működésüket,
 hangjuk egész chaosszá kavarodik, melyből csak
 a gőzkalapács zuhanása hallatszik olykor, mikor
 súlyával ejtik egy-egy hatalmas vastömegre.

A pokoli lármába most egy jaj kiáltás
 vegyül. A közelebb állók rémülten keresik szem-
 ikkél a helyet, honnan a kiáltás jött. Az emberek
 csoportba verődnek az egyik gép előtt; borzalom-
 mal tekintenek a piszkos talajra, hol egyik ifju
 társuk fekszik mozdulatlanul, kit a gép kereke
 sujtott oda. Az élettelen testből vér folyik a
 vasforgács közé.

Megpróbálják élesztgetni, de sikertelenül.
 A gépek megállnak. Az igazgató értesítésére kijön
 a rendőrségtől egy tisztviselő és egy orvos.
 Közönyösen tekintik meg a szerencsétlent s con-
 statálják a halál beálltát. Felveszik a tényállást;
 beírják — a közel állók vallomásai után — hogy
 munkája közben szédülés érte s mielőtt szom-
 szédjai felfoghatták volna, az egyik forgó kerékbe
 dült, mely összetörve dobta le a földre.

Egy félóra múlva gyorsan gördül ki a hulla
 kocsi a gyár kapuján. A kerekek újra forognak
 s nem jelzi semmi az előbb lejátszódott tragédiát;
 csak a társak arczai fájdalmasak. Mikor pedig
 déli időre sípol a gép s a zajt egy órára csend
 váltja fel, az első szó, mit egymásnak mon-
 danak:

Szegény Józsi! . . .

Az a háromemeletes bérház, ott a József-
 város egyik külső utcájában, mit tíz év előtt
 valami házspekuláns ékelt be a régi földszintes
 házak közé, csupa munkás lakásokkal van tele.
 Hosszu udvarán, kövezetlen a folyosón ajtó-ajtó
 mellett; az egész építkezése igazi stylusa a pesti
 „bérkaszányák“-nak. Az udvaron egész nap a
 házmaster rekedt hangja hallik, ki folyton a
 folyosón játszó gyermekekre lármázik.

Egy napon, abban az időben, mikor este
 a napi munka után a férfiak a gyárakból haza
 jönni szoktak, élenkség uralkodott a házban. Az
 egész ház lakói a színházba készültek ma este.
 Az egyik család leány gyermeke, ki valamelyik
 színigazgató protegálása folytán, mint ingyenes
 tanuló kitűnő sikerrel végezte a sziniiskolát, egyik
 budapesti színháznál kapott szerződést.

Ma este lép fel először czimszerepben. Fel-
 lépése, mint az igazgató a főpróbán kijelentette;
 nagysikerűnek ígérkezik.

Erre az estére készültek ma a ház lakói,
 hogy lássák a leány játékát, ki közöttük nőtt fel.
 A leány anyja bőbeszédűségével nem győzte
 eléggé magasztalni leányát, ki — az egyszerű
 munkáscsalád gyermeke — nemsokára hírneves
 művésznő lesz. Estefelé is, mikor leányát a
 színházhoz kísérte, előbb sorba kapacitált min-
 denkit.

A hangulat szomorura változott, mikor a
 férfiak haza jöve a mai szerencsétlenséget tudat-
 ták övéikkel. Szánalom ébredt mindenkiben a
 fiú iránt, ki öreg édesanyjával a harmadik eme-
 leten lakik.

A szegény öreg asszony, mikor fia haláláról
 értesült, mintegy örült rohant le a lépcsőkön
 folyton fia nevét kiáltva s mire leért ajultan
 rogyott össze az udvar kavicsos földjén.

Felvitték szegény asszonyt a lakásába, az
 asszonyok egyrésze ápolás alá vette, míg a
 többiek összeálltak a folyosón és izgatottan tár-
 gyalták az esetet.

A remélt boldogság helyett szomorú vége
 lett esztályrésze. Talán jobb is lesz neki ott künn
 Rákoson, ott az alatt a sárga agyagos föld alatt,
 hol nem érzi azokat a fájdalmakat, mit az a sziv-
 telen elvakult nő okozott neki.

Szegény fiú. Az ő egyszerű lelke nem látta azt
 az óriási irt, mit a leány pályája támasztott köz-
 tük. Ő nem látta az ünnepelet művésznőt, csak az
 egyszerű leányt, kit szeretett lelke teljes odadásá-
 val, ki szintén szerette egykor, kinek esküjét birta.
 Ő csak azt érezte, hogy hitt az eskünek, mely egy
 boldog álomban ringatta, mit annak a fényes jö-
 vőnek káprázata oda dobott összetörve a szomorú
 valóság hullámaiba.

Nem tudta tul élni a csalódást. Az összetört,
 megkínzott sziv utolsó vonaglott azon a napon,
 mely ugy is befejezése lett volna szerencsétlen
 szerelmének.

A leány, ki ez esetről mit sem tud, most
 boldogan fogadja a tapsokat. Vagy talán . . . ta-
 lán ha tudná is . . . talán mit sem tépne ez ki
 abból a koszorúból, mely ma sikerének jutalma

Márton Ferencz

(Abonyi Lajos)

emlékezete.

Három éve mult ra. hó 28-án, hogy közéletünk egy kiváló, nemeslelkű alakja, társas életünknek egy általánosan tisztelt és szeretett kedves tagja, közművelődésünk pótolhatatlan vezérferfia kidőlt az élok sorából.

A kegyeletnek igaz, őszinte, mély érzése fogta el városunk közönségét e napon, mely gyászruhába öltözött sietett ki a temetőbe, hogy méltóképen lerója hálóját Márton Ferencz emlékezte iránt s hogy halálának évfordulóját ünneppé, a kegyelet ünnepévé avassa.

A mult évben tartott első ünnepély alkalmával csak az aesthetikai társaság tagjai jelentek meg a sírnál, melyre szerkesztőnk emlékbeszéd kíséretében tette le a társaság koszoruját, a melyet még a Casinóé követett.

Az idén már a város közönsége impozáns számban jelent meg ott; nők, férfiak, — a polgári iskola összes növendékei Dudás József igazgató és Visontay Erzsike tanárnő vezetése alatt, az összes tantestületek, a Casinó, a függetlenségi 48-as kör, az iparos dalegylet, az iparos ifjusági önképző kör, szerkesztőségünk, mindannyian testületileg.

A sirra már előzőleg elhelyezték a család és a Casinó díszes koszorúkat.

Az ünnepélyt az iparos dalárda a Hymnus elénekülésével nyitotta meg, melynek elhangzása után Temesközy József ev. ref. tanító mondotta el a következő szép beszédet és helyezte el az aesthetikai társaság nagy babér koszoruját:

„Kegyeletes ünnepélyre gyűlt tisztelt közönség!

Ide, a sírok városába vezetett bennünket a hü barátság és emlékezet! Alig van köztünk valaki, a kinek jobbra vagy balra, itt, vagy másutt ne volna egy sirja, mely előtt kegyelettel, borongós érzéssel szokott megállani; de talán nincs a temetőben egy sir sem, mely annyi édes emléket, olyan fájdalmas érzést keltene keblünkben, mint ez, amely körül megállottunk. Édes emléket ebreszt, ha visszagondolunk azokra a kedves, tanulságos és így feledhetlen órákra, melyeket mindnyájan töltöttünk annak körében, a ki e sirban nyugszik, de fájdalmas érzést ebreszt, mert mióta ő, a mester, közülünk el, — ide költözött, azóta elhallgattak a „Mi nótáink“, „Észak csillaga“ elhomályosult, nincs „Az egyetemnek pallossa“, a „Betyár kendője“ szétfoszladozott, a „Siroki románca“ból a sir románca lett; azóta gyászol a „Pőczás part“, mert nincs, a ki az ő nótáit össze gyűjtse, megőrökítse; bánatos a Paládiesi pusztá,

lesz. Hisz kit oly kegyetlenül tudott eltaszítani magától, kinek sorsát ő pecsételte meg, annak szerencsétlensége csak közönnyel érinthetné.

És oly balgaság volna egy fényes jövő elő estélyén ily szomorú gondolatokkal foglalkozni. Ez nem illik oda abba a milieübe, ez csak a sikerét kockáztatná. Mosoly . . . kacagás . . . ez áll jól neki ma este — a művészuőnek.

Harag ebred az egyszerű emberek lelkében az iránt, kire előbb még büszkén gondoltak; ünnepegni akartak. Szomoruan térnek aludni. Az ablakok elsötétülnek, csak ott fenn a harmadik emeleten van világosság, hol egy szegény öregasszony hívja lázálmban egyetlen fiát.

Összefüggésbe hozták Ilonka ma esti fellépésével, hisz' tudta mindenki, hogy gyöngéd viszony volt a leány és fiu között. Azt is tudták, hogy a leány mióta tudatára ebredt tehetségének, teljesen elhidegült iránta. Érezték, hogy ez nem véletlen összetalálkozása a két esetnek; hanem a fiu öngyilkosságát követelt el.

Másnap a lapok telve voltak az új színházi csillag sikerével. Előnyösen bírálták kedves játékát, kitünő hangját stb. Fényes jövőt jósoltak neki.

A „Rendőri hírek“ rovatban pedig szerényen huzódott meg e pár soros hír, mely oly schablonos, s oly gyakran olvashatja az ember:

„Tegnap reggel a B . . . gépgyárban egy munkást saját vigyázatlansága következtében a gép kereke holtra zuzott. Beszállították a törvényszéki bonczatani intézetbe.“

A színházban pedig tapsolnak tovább Ilonka sikereinek.

Lovász Gyula.

mert az ő regéit, románcait nem hallgatja meg senki, s nem alkot azokból irodalmi gyöngyöket. — De fájdalmas érzést ebreszt azért is, mert ez a mély sir magába zárja egy mindnyájunk által nagyon tisztelt családnak, mindnyájunk által nagyon szeretett tagját; de nemcsak egy családnak tagját, hanem egy városnak, a mi városunknak büszkeségét, de nemcsak egy városnak, hanem egy országnak, a mi hazánkunk nagyra becsült költőjét, de nemcsak egy országnak, hanem az egész mivel világnak számottevő íróját: Abonyi Lajost.

Mit mondtam? Abonyi Lajost? Bocsánat. Megtévedtem. Ez a sir magába zárt egy igaz embert, mindnyájunknak igazi barátját, valódi jóakaróját, jötevőjét, az egész „Abonyi Lajos“ utca által megsíratott, egész Abony város által meggyászolt férfiut — Márton Ferenczet; de Abonyi Lajost nem zárta magába; nincs az a sir, mely Abonyi Lajost elzárhatná, nincs az a temető, mely eltemethetné; Abonyi Lajos él és élni fog a magyar nemzettel együtt az idők végéig! Diesöült szellem, Abonyi Lajos szelleme! Nézz le most a nagy lelkek társaságából tisztelőid e nagy seregére, mely meglátogatta a zöld hantu lakot, melyben porsatorod nyugszik, nézz le most, midőn elköltözésed évfordulóján letesszük rá a közönség és azon kis társaság nevében, melynek te nemcsak díszelőke, hanem éltető lelke voltál, — az aesthetikai társaság nevében a kegyelet, a hála és tisztelet koszoruját. Szándékosan hagytam ki az emlékezést, mert szomorú lenne, ha e város, melyet te halhatatlanná, örökemléküvé tettél, csak itt és csak most emlékeznék meg rólad. Nem, a te emléked nincs helyhez, nincs időhöz kötve, azt magunkkal hordozzuk, vele fekszünk, vele ebredünk, mert keblünkben él az, míg életünk tart és ha ez a nemzedék, mely téged még ismert, kihál, átadja azt a következő nemzedéknek, átadja a mindig növekvő és szaporodó tanuló ifjuságnak, hogy így emléked meg is maradjon, áldott is legyen mindörökké!

Majd a polgári iskola növendékei nevében egyik leánytanuló kedves szavak kíséretében tette le a sirra fehér virágu koszorujokat.

Azután Papp Péter jegyző az ipartestület nevében mondott beszédet s áldotta meg a boldogult nyugvó porait.

Utánna Járdán Imre, az ipartestület alelnöke, kegyeletos szavakkal helyezte el az ipartestület és dalegylet babér koszoruját.

Végül a dalárda a szöveget énekelte el, melynek édes-bus hangjainál a nagy, díszes közönség szétoszlott, sokan meglátogatva ott nyugvó szeretteik sírjait is, könnyüiket hullatva a zöldülő hantokon didergő kis virágokra.

Az aesthetikai társaság tisztelettel és hálával köszöni az emlékünnepélyen megjelentek kegyeletteljes részvételét.

Temesközy Gerzson

id. elnök.

Közgyűlés.

Városunk képviselő testülete e hó 2-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a tagok csaknem teljes számban vettek részt. Nagy számban jelentek meg a vállalkozók is, szivarozva, ami bizony egy általán nem illett tőlük, mert annyi tiszteletben kell tartani egy közgyűlést, hogy oda szivarozva nem tagok be ne állítsanak.

Elnök a gyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítésére Altman Sámuel és Komáromy József gyűlési tagokat kérte föl.

Máthé József főjegyző referált a polgári iskola építtetése tárgyában hozott megyei határozatokról.

A gyűlésen Baumgarten Sándor műszéki tanácsos is megjelent. Elsőnek Komáromy József szólalt föl, indítványba hozva, hogy a közgyűlés csak is az összes munkálatokra vonatkozó ajánlatokat vegye figyelembe, mert nagyon nehéz részletes ajánlatok fölött bírálatot és felügyeletet gyakorolni. Ez azonban figyelembe nem jöhetett, miután a pályázati feltételek szerint egyes munkákra is adható be ajánlat.

Majd az építtetésre vonatkozó vállalati ajánlatok bontattak föl, melyek szerint beadott 25 ajánlat és pedig az összes munkálatokra:

G. Papp József és tsa Keeskamét	90328	kor.	60	fil.
Márton és Nyiri Czegléd	88099	„	56	„
Bede Antal Szolnok	87212	„	79	„
Pápay Mihály Szolnok	66047	„	—	„
Rádnay József Bpest	82414	„	32	„
Timár János Czegléd	82000	„	—	„

Szekely és Balázs Bpest	81103	„	05	„
Leubberger S. és fiai	79749	„	64	„
Borsodi Sándor	79180	„	52	„
Papp Sándor és György Keeskamét	77523	„	75	„
Vellis Hugó Bpest, föld, kőműves és elhelyező kőfaragó, szobrász, vas, ács, eszerépfedő, fuinkelő és padló munkákra	64897	„	10	„
Eisler és Vörtes kül ha munkákra	1400	„	—	„
Vemberger Lajos karpatos munkákra Bpest	464	„	—	„
Donubius gyár vasmunkákra	5327	„	—	„
Engel és Tolnai üveges	1254	„	43	„
Zellerin gyár Ipesi bádigos munkákra	4690	„	92	„
Frankl és tsa Bpest vas mun.	5232	„	80	„
Reisman M. és tsa, Keeskamét asztalos, lakatos mázoló munkára	13427	„	50	„
Valla József Bpest burkoló munkára	4286	„	—	„
Schlick gyár Bpest vas munkára	5248	„	50	„
Possel M. és fia Abony bádigos	3194	„	70	„
Fischer János és fiai Budapest kőfaragó munkára	2435	„	—	„
Piros E. Czegléd padoló, asztalos, lakatos, mázoló, üveges	1337	„	80	„
Rónay J. Czegléd bádigos munk.	3993	„	65	„
Fekete Peter Szolnok padoló, asztalos, lakatos munkára	10735	„	70	„

A közgyűlés határozata szerint az összes ajánlatok felülvizsgálás, elbírálás és szakvélemény adás végett Baumgarten Sándor műszaki tanácsosnak adattak át, azon kéressel, hogy az abonyi iparosok érdekeit ezen munkálatoknál méltassa figyelemre, ki ígéretet tett, hogy ezt méltányolva 4-5 nap múlva megfogja küldeni a szakvéleményt s csak akkor fog a közgyűlés az ajánlatok fölött dönteni.

Az abonyi iparosok érdekében külön is felszólaltak Kubicsék János és Temesközy Gerzson és hiszük is, hogy a tekintetben a képviselőtestület — hangulataból is ítélve — nem fog elzárkózni iparosaink jogos és méltányos érdekeinek megóvása elől.

Borsodi, egyik vállalkozó bele is tette ajánlatába, hogy lehetőleg csupán abonyi iparosokkal fogja az építkezést keresztül vinni, ha a vállalatot megkapja.

Hogy mily érdeklődéssel viseltetnek munkásaink az építkezés iránt, mutatta a városház udvarán összesereglett munkások nagy száma. Ez a kis építkezés is mily jótékony hatással lesz munkásunkra, hátha meg a városházát felépítenők!

A második tárgy Silye Géza bpesti lakos kérvénye volt egy második gyógyszerár felállításának véleményezése iránt.

A közgyűlés egyhangulag elfogadta a közegészségügyi bizottság ama véleményét, hogy második gyógyszerárakra szükség nincs.

Nagy derűtséget keltett Sági János ama megjegyzése, hogy két patika mellett nagyon „lusta“ (állott) lenne az orvosság.

Ily kedélyes hangulattal a közgyűlés aztán véget is ért.

MI UJSÁG?

— **Kitüntetés.** Ő felsége a király, vármegyénk nagy érdemű alispánját, Beniczky Lajost, kitünő szolgálata elismerésül, a III. osztályú vaskorona renddel tüntette ki. Ez a kitüntetés, vármegyénkben érdemesebb férfiut nem érhető volna, mert szeretett alispánunk minden idejét, minden munkásságát megyénk adminisztrációjának szenteli; nagy tudományával, tapasztalásával, óriási munka bírásával és tevékenységével igyekszik a megyei közigazgatást olyan nivóra emelni, hogy „v e z é r v á r m e g y e“ jelzőket sok időre biztosíthatjuk és megtarthatjuk magunknak. Midőn nagy munkásságának a legfelsőbb elismerése alkalmával lelkünk legigazabb érzésével üdvözljük a kitüntetett főtisztviselőt, az érdemekben gazdag férfiut, neki erőt és boldogságot, munkásságára a Mindenható áldását kívánjuk.

— **Nagylelkű adományozások.** özv. Márton Ádamné és leánya Borbála urnők a vallás és a kultura iránt érzett mély szeretetöknek adtak kifejezést és tették nevüket örök időkre emlékeztetéssé, az utókor hálójára érdemessé ama nagy, szép tetteikkel, hogy beltelküknek belső ré-

szét, az ev. ref. egyháznak ajándékozták iskola építés céljára. Ennek folytán az egész Márton féle telek a kultura fejlesztésének alapjául, helyeül fog örök időkre szolgálni. Túlana a polgári iskola, innen pedig népiskola, melyek már az idén felfognak épülni. — Gróf Keglevich Gáborné ő méltósága abból az alkalomból, hogy a róm. kath. munkás egyesület egy diszes haláliratot nyújtott át ő méltóságának, — az egyesület javára 100 koronát ajándékozott. Az egyesület hála teljes köszönetének ez uton ad kifejezést e nagylelkű adományozásért.

— **Áldozó csütörtök.** Folyó hó 8-án ünnepli a róm. kath. egyház Jézus mennybe menetelének emlékét. Ugyanis a szent irás szerint az Üdvözítő feltámadása után még 40 napig a földön oktattván tanítványait s a népeket mindazokra, amiket hinniök, remélniök és cselekedniök kell, ha üdvözülni akarnak. — 40 nap elteltével az olajfák hegyéről tanítványainak szemeláttára felemelkedett az égbe, ahonnan, ígérete szerint, ismét elfog jönni nagy hatalommal és dicsőséggel — a világ végén.

— **A nagy nap.** Ez év szeptember 19-én lesz száz éve, hogy hazánk legnagyobb fia, egykori kormányzója megszületett. Az egész országban készülődnek e nagy nap méltó módon való megünneplésére, folynak az előkészületek, hogy a nemzet méltóképen adjon kifejezést ama mélyszéges tiszteletnek, melylyel az elhunyt dicső férfi emléke iránt viseltetik. Ugyan megünnepljük-e mi ezt a napot?

— **Házasság.** Városunk egyik tekintélyes kereskedőjének, Normann Dávid és nejeének kedves leánya Rózsika fog ma délután 3 órakor az izr. templomban házasságra lépni Schöffler M. Miksa könyvelővel. Gratulálunk.

— **Esperesi látogatás.** Nagytiszteletű Ádám Kálmán ur, a kecskeméti reform. egyházmegye esperese április 29-én városunkba érkezett, hogy a rendes évi canonica visitációt megtartsa, s az egyházi előjáróság szokásos jelentéséből örömmel vett tudomást az abonyi reform. egyház gyarapodásáról, valamint azon szép adományokról, melyekben Antos János, Antos István, özv. Márton Ádámné és Márton Borbála részesítették az egyházat. Másnap az iskolákat látogatta meg, s az azokban tapasztaltak fölött meglepedését nyilvánította; ugyanaznap délután — körutját folytatandó — Törtelre utazott.

— **Nagy gyűlés.** A kath. olvasó egyesület április 27-re tervezett évi rendes közgyűlését a tagok csekély érdeklődése miatt — május hó 8-án, áldozó csütörtökön délután 4 órakor fogja saját helyiségében megtartani a következő tárgysorozat szerint: 1. Két utóbbi nagygyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. — 2. 1902. évi zárszámadás előterjesztése. 3. Elnöki jelentések az 1901-ik évről. 4. A Nm. belügyminiszterium által 24034 sz. a. jóváhagyott egyleti alapszabály felolvasása. — 5. Tisztújítás. 6. Indítványok.

— **A megyei gyűlésről.** A m. hó 14-én tartott törvényhatósági közgyűlésből utólagosan a következő Abonyra vonatkozó értesítéseket vettük: Utasított városunk képviselőtestülete rendőreink létszámának felemelésére. Poberaj István a község kötelékébe leendő felvétele iránt beadott s képviselőtestületünk által annak helyt adott határozata tárgyában benyújtott föllebbezés áttételt a közigazgatási bizottsághoz. A tisztviselők és alkalmazottakra vonatkozó új szervezési szabályrendeletünk jóváhagyatott.

— **Dankó Pista hangversenye.** Színházunkban e hó 11-én, jövő vasárnap érdekes hangverseny lesz. Dankó Pista a zseniális magyar dalköltő bucsú hangverseny köruton van s szébbnél szébb dalait s legújabbán Pósa Lajos verseire zenésített „magyar nép kesergőit“ mutatja be nálunk is, női és férfi tagokból álló dalos társulatával. Dankó Pista egyike leghivatottabb és legkedveltebb zeneköltőinknek, ki több mint 25 év óta áll a magyar zeneirodalom szolgálatában s száz meg száz tőről metszett magyar nóta hirdeti zseniális tehetségét. Dankó hangversenyeivel különösen a nemzetiségi vidékeken megbecsülhetetlen kulturális nemzeti missiót teljesít, mert az ékes magyar nyelvet semmi sem képes oly gyorsan terjeszteni és kedvelté tenni az idegen ajkuak között, mint a szép magyar nóta s ebben Dankó utolérhetetlen. Abonyban 2 év előtt adott Dankó hangversenyt szép sikerrel. Zenepártoló közönségünk ismervén az ő kiváló talentumát, zsufolásig megtöltötte a színházat. Reméljük most is pártolni fogja bucsú hangversenyén, mit a magunk részéről a legmelegebben ajánlhatunk mindazoknak kik az édes szép magyar dalokat kedvelik. Dankó

Pista fölhívásában ezeket mondja: „Pósa Lajos a nemzet költője bokrétaba szedte a magyar nép könyeiből fakadó bánatvirágokat. Ezekkel a bánat virágokkal pengetem én most hegedüm hurjait. Sir a nóta, rí a nóta: elsírja a magyar nép tenger keservét. A magyar nép: a magyar nemzet. Az ő vérző sebében mindnyájunknak fájdalma zokog. Ki né hallgatná meg a nemzet zokogó fájdalmát dalos tarsulatom zengő ajkáról? Ki ne sirna a síró magyarral?”

Száll a madár ágrul ágra,
Szálljon a dal szájrul szájra!

— **Fagy károk.** Mult hó 24- és 28-ikára és a szép május 1-ére 2-2 1/2 fokos fagygyal kedveskedett a mostoha időjárás gazdáinkra. A szőlőkben nagy károkat okozva különösen ott, ahol nem tartották érdemesnek a védekezést, vagy ahol a gonosz eselések elhanyagolták azt. Hogy mily sikerrel lehet éber figyelemmel és gyors munkálkodással segíteni a mostoha időjárás viszontagságai ellen, mutatja Kubicsék János, a kitünő szőlős gazda szőlője, a hol semmi kár sem mutatkozik se a gyümölcsben, se a szőlőben. Jaj de hát sokan vagy nem akarnak, vagy nem mernek a természet törvényei ellen veteni, inkább sopánkodnak.

— **Szerelmi dráma.** Ujszászon, m. hó 22-én délután 6 óra tájban Bakó Kálmán paraszt legény és Vágó Erzsébet leány, a leány lakásán, midőn atyja nem volt otthon, a kamrában külön-külön revolverrel mellbe lötték egymást. A lövés után a leány megijedt és háromszor kifutott a házból segítségért kiáltozva; végre egy gyermek ment oda és azt küldte el rokonáért. Az összefutott falunépe vérben fekve találta őket, mellettük a revolvereket. A hatóság emberei is megjelentek és kikérdezték őket, előadták, hogy közös megegyezéssel akarták életüket eldobni, mivel a legény szülei elleneztek a leánnyal való házasságot. A súlyosan megsebesültek felépüléséhez vajmi kevés remény, mivel a leány sebébe ruhafoszlyánt is vitt be a golyó, a legény pedig a hörgőt lötte keresztül.

— **Egy milliárd perc.** Krisztus Urunk születése, időszámításunk kezdete óta m. hó 28-án d. e. 10 óra 40 perczig éppen egy milliárd perc telt el. A perc végösszegezése ez:

1428 közönséges év	750.556.800 p.
472 szökő év	248.762.880 p.
az 1582-ik év 355 nappal	751.200 p.
1902. jan 1. ápr. 28. d.	169.120 p.
e, 14.40	169.120 p.
összesen	1.000.000.000 p.

— **A tizedik osztályosorsjáték.** Sohase volt szerencsére olyan nagyon szükségünk mint most. Nagyon időszerű tehát a m. kir. szab. osztályosorsjáték tizedik sorsjátékának beköszönte. Már nem új intézmény hazánkban az osztályosorsjáték, hiszen kilencz sorsjátéka megkedveltette közönségünkkel és meggyökerezett a beléje vetett bizalmat. Kifogástalan működése, kezelésének abszolút korrektsége, szerencse esélyeinek rendkívül kedvező volta, nyereményeinek sokasága és nagysága, a sorsjegyek vásárlását mindeaki szá-

mára könnyítő osztályrendszer a magy. kir. szab. osztályosorsjátékot népszerűvé, sőt egyenesen közsükséggé tették. A most kezdődő X. osztályosorsjáték első osztályára szóló sorsjegyek már kaphatók. Ennek az osztálynak húzását az idén május 22. és 23-án tartják meg.

— **Igaz barátság.** Tíz év után a minap találkozott először két jó barát a Teréz-köruton. A viszontlátásnak mindketten nagyon megörültek. Miután a váratlan találkozás a Török A és Tsa ismert bankháza előtt történt, ezt a sors utmutatásának tekintették s közösen egy sorsjegyet vásároltak Török bankházában. Az idő csak haladt, a sorsjegyet azonban nem huzzták ki. A játszók egyike elvesztette türelmét és midőn fizetni kellett volna, bejelentette barátjának, hogy ő nem játszik tovább. Rövid gondolkodás után a másik elhatározta, hogy ő maga fizeti az egész sorsjegyet, azonban ugyanezen alkalommal felszólította barátját, hogy egy meg nem nevezhető jótékony célhoz járuljon hozzá 12 koronával. — Ezen kérelmet a régi jó barát készséggel teljesítette. Nyolcz nap mulva a sorsjegy tulajdonosa örömmel jelenti, hogy „számunk nagy nyereseményt nyert!“ „A mi sorsjegyünk?“ — kérdi a jó barát meglepetve — „hiszen én már nem játszom!“ — „De igenis, kedves barátom, mert a jótékony célra átadott pénzt sorsjegyünk megújítására fordítottam. Ugyanis nagy ostobaságnak tartottam, hogy elhagyjuk a játékot éppen a főhúzás előtt!“ — Így kellene minden játékosnak gondolkozni. Mert ritkán fordulhat elő olyan eset, hogy egyik barát titokban megújítsa a másik barát sorsjegyét.

Szerkesztői üzenetek.

G. M. urnő. Hálás köszönet a küldeményért is és a szíves megemlékezésért is. Ugy léssen.
L. B. Zrékas. Köszönöm. A lapok indulnak. Kérek egy kis „vonal fölé“ valokat is. Üdvözöllek.
B. L. Zombor. — ?

Egy 12 éven felüli jóra való fiu, czukrász tanonczczul azonnal felvétetik UDVAR-DY PÁL, czukrásznál Czepléden.

Kert megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az

Erzsébet-Ligetet

folyó hó 8-ikán azaz Áldozó csütörtökön vidám zenével megnyitom, kedvezőtlen idő esetén 11-én vasárnap.

Midőn a n. é. közönség becses pártfogását kérem, biztosítom a legjobb italokról és pontos kiszolgálásról.

A bérlő.

Clayton & Shuttleworth
Váczli-körút
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcéplőgép-készletek
2 1/2 egész 12 lóerőig, szálmakazalozók, kotrókolyozók, kaszázó- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.
továbbá járgány-céplőgépek, lóhere-céplők, tisztító-resták, aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szeeszkavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálóok, őrlő-malmok, egyetemes aszál-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint a matra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.

